

50 artiklan 1 kohdan a alakohta – Tuomioistuimet, jotka on nimetty toimivaltaisiksi antamaan turvaamismääräys

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen pakkokeinotuomari (*juge des saisies, beslagrechter*), ks. oikeudenkäyntilain (*Code judiciaire, Gerechtelijk Wetboek*) 1395/2 §.

50 artiklan 1 kohdan b alakohta – Viranomainen, joka on nimetty toimivaltaisiksi hankkimaan tilittietoja

Belgian haaste- ja ulosottomiesten yhdistys (*Chambre nationale des huissiers de justice, Nationale kamer van gerechtsdeurwaarders*), ks. oikeudenkäyntilain 555/1 §:n 1 momentin 1 alakohdan 25 luetelmakohta.

50 artiklan 1 kohdan c alakohta – Keinot tilittietojen hankkimiseksi

Eurooppalaisen tilivarojen turvaamismääräysmenettelyn käyttöön ottamisesta rajat ylittävää velkojen perintää varten siviili- ja kauppaoikeudellisissa asioissa annetun asetuksen (EU) N:o 655/2014 14 artiklan 5 kohdan a ja b alakohdassa mainittujen tiedonhankintakeinojen käytöstä säädetään Belgian oikeudenkäyntilain 555/1 §:n 2 momentissa (joka tuli voimaan 1. tammikuuta 2019, koska oli tarpeen toteuttaa vielä joitakin täytäntöönpanotoimia). Näin ollen haaste- ja ulosottomiesten yhdistys voi oikeusapupyynnön saatuaan pyytää vaadittuja tietoja Belgian kansallispankin (*Banque nationale de Belgique, Nationale Bank van België*) yhteyshenkilöltä.

Saattujen tietojen perusteella voidaan pyytää tarkempia tietoja yhdeltä tai useammalta pankilta.

50 artiklan 1 kohdan d alakohta – tuomioistuin, jolle turvaamismääräyshakemuksen hylkäämistä koskeva muutoksenhaku osoitetaan

Muutoksenhakutuomioistuin (*Cour d'appel, Hof van Beroep*; oikeudenkäyntilain 602 §:n 1 momentin 6 kohta).

50 artiklan 1 kohdan e alakohta – Viranomaiset, jotka on nimetty toimivaltaisiksi vastaanottamaan, toimittamaan ja antamaan tiedoksi turvaamismääräys ja muut tämän asetuksen mukaiset asiakirjat

Ulosottomies (yksityisoikeudellisista säännöksistä ja säännöksistä vaihtoehtoisten riidanratkaisumenetelmien edistämiseksi 18. kesäkuuta 2018 annetun lain 196 §).

50 artiklan 1 kohdan f alakohta – Viranomainen, jolla on toimivalta panna täytäntöön eurooppalainen tilivarojen turvaamismääräys

Ulosottomies (oikeudenkäyntilain 519 §:n 1 momentin 1 kohta).

50 artiklan 1 kohdan g alakohta – Missä määrin yhteis- ja hallintatilit voidaan turvata

Belgiassa turvaamistoimenpiteenä on vakuustakavarikko (*saisie-arrêt conservatoire, bezwarend beslag onder derden*), josta säädetään oikeudenkäyntilain viidennen osan II osaston IV luvussa (<http://www.ejustice.just.fgov.be/eli/loi/1967/10/10/1967101056/justel>). Tällainen turvaamistoimenpide voi kohdistua myös yhteistiliin. Jos yhteistilin varojen jakautuminen eri omistajien kesken on pankin tiedossa, toimenpide koskee vain asianomaisten velallisten varoja. Muussa tapauksessa turvaamistoimi kattaa tilin koko saldon. Tällöin ne tilinomistajat, jotka eivät ole toimenpiteen kohteena, voivat pyytää sen purkamista niiden varojen osalta, joiden he voivat osoittaa kuuluvan itselleen.

- Hakemus osoitetaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen pakkokeinotuomarille (oikeudenkäyntilain 1395 §).

- Asiakasvaratilien (*comptes de qualité, kwaliteitsrekening* ja *comptes de tiers, derdenrekening*) osalta erotetaan seuraavat tapaukset:

Velallinen on tilinhaltija

Vaikka kiinnityksistä annetun lain (*loi hypothécaire, Hypotheekwet*) 8 §:n 1 momentissa säädetään nimenomaisesti, että varat, joita mm. asianajajat, haaste- ja ulosottomiehet, notaarit ja kiinteistövälittäjät tallettavat asiakkaidensa nimissä erityisille lakisääteisille asiakasvaratilleille, eivät kuulu tilinhaltijan omaisuuteen ja että tähän varojen erillisyyteen voidaan vedota myös kolmansia vastaan, lainsäädännössä ei kielletä tällaisilla tileillä olevien varojen ulosmittausta tilinhaltijan yksityisen velkojan vaatimuksesta. Näin ollen on periaatteessa mahdollista määrätä pankki turvaamaan myös asiakasvaratilleillä olevat varat. Kun pankki määrätään turvaamaan asiakasvaratilleillä olevat varat, sen on ilmoitettava, millaisesta tilistä on kyse (oikeudenkäyntilain 1452 §). Mahdolliset vastalauseet voidaan esittää pakkokeinotuomarille. Vakuustakavarikon kohteeksi joutunut velallinen voi siis pyytää vakuustakavarikon perumista. Velallinen on asiakasvaratilin edunsaaja

Asiakasvaratilin edunsaajalla on hänen nimissään hallinnoitujen varojen osalta saatava suhteessa tilinhaltijaan. Edunsaajan velkojat voivat asettaa tämän saatavan vakuustakavarikkoon. Velkoja voi aina asettaa vakuustakavarikkoon kolmannen hallussa olevat varat, jotka kolmas osapuoli on velkaa hänen velalliselleen (oikeudenkäyntilain 1445 §). Tällainen turvaamismääräys on esitettävä tilinhaltijalle (= kolmas osapuoli), ei pankille. Tällaisessa tapauksessa pankki on velkaa ainoastaan tilinhaltijalle, ei tilin edunsaajalle.

50 artiklan 1 kohdan h alakohta – Säännöt, joita sovelletaan ulosotosta vapautettaviin määrin

Belgiassa tietyt määrät on säädetty vapautettavaksi ulosotosta oikeudenkäyntilain 1409, 1409bis ja 1410 §:n nojalla (<http://www.ejustice.just.fgov.be/eli/loi/1967/10/10/1967101056/justel>). Näissä säännöksissä rajoitetaan ulosmittausta tai kielletään se kokonaan tiettyjen tulojen osalta: ansiotulot, toimeentuloturva, sosiaaliturvaetuudet ja elatusmaksut. Ansiotuloista ja toimeentuloturvasta on jätettävä ulosmittauksen ulkopuolelle tietty ns. suojaosa.

Jotta täytäntöönpanoviranomaisten ja tarvittaessa asianomaisten kolmansien osapuolten olisi helpompi määrittää, ovatko jollakin tilillä olevat varat ulosmittauskelpoisia, työnantajille ja maksuvirastoille on säädetty (oikeudenkäyntilain 1411bis §:n 3 momentissa) rikosoikeudellisen seuraamuksen uhalla velvollisuus mainita suorittamiensa maksujen yhteydessä tietty koodi, joka vaihtelee tilille maksettavien tulojen tyyppiin mukaan.

Tämä merkitsemisvelvollisuus ei rajoita velallisen oikeutta osoittaa kaikin käytettävissä olevin oikeuskeinoin, että hänen tilillään olevat varat on vapautettu ulosotosta (oikeudenkäyntilain 1411bis §:n 2 momentin 1 kohta). Lisäksi oikeudenkäyntilain 1411bis §:n 2 momentin 2 kohdassa säädetään kumottavissa olevasta olettamasta, jonka mukaan osa niistä määristä, jotka työnantaja on maksanut velallisen tilille, on vapautettu ulosotosta. Olettamaa sovelletaan ainoastaan velallisen ja hänen velkojensa välisiin suhteisiin.

50 artiklan 1 kohdan i alakohta – Onko pankkeilla oikeus periä maksuja vastaavien kansallisten määräysten toteuttamisesta tai tilittietojen toimittamisesta, ja jos on, kumpi osapuoli on vastuussa näiden maksujen maksamisesta

Oikeudenkäyntilain 1454 §:n nojalla velallisen on maksettava kulut, jotka aiheutuvat kolmannen osapuolen antamasta vakuustakavarikkoa koskevasta ilmoituksesta. Sen sijaan ei säädetä mahdollisuudesta periä muita kuluja, joita pankille aiheutuu vakuustakavarikon toteuttamisesta tai sen (osittaisesta) purkamisesta.

Tilittien saamista koskevien pyyntöjen käsittelystä aiheutuvat kulut sekä niiden perimistä koskevat edellytykset ja yksityiskohtaiset säännöt vahvistetaan kuninkaan asetuksella (*arrêté royal, Koninklijk Besluit*, oikeudenkäyntilain 555/1 §:n 2 momentti, joka tuli voimaan 1. tammikuuta 2019). Tilanteen mukaan osa näistä kuluista maksetaan pankille, joka antoi Belgian tiedonhankintaviranomaisen pyytämät tiedot (ks. asetuksen 50 artiklan 1 kohdan b alakohta koskeva ilmoitus), jos tällaisesta korvausjärjestelmästä on sovittu kirjallisesti pankkien tai niiden nimeämän edustajan kanssa, rajoittamatta kuitenkaan asetuksen (EU) N:o 655/2014 43 artiklan 3 kohdan soveltamista (ks. oikeudenkäyntilain 555/1 §:n 2 momentin 6 kohdassa tarkoitettujen, tilittien saamista koskevien pyyntöjen käsittelystä aiheutuvien kulujen sekä niiden perimistä koskevien edellytysten ja yksityiskohtaisten sääntöjen vahvistamisesta 22.

huhtikuuta 2019 annetun kuninkaan asetuksen 3 §:n 2 momentti, <http://www.ejustice.just.fgov.be/eli/arrete/2019/04/22/2019030412/justel>). Belgiassa ei toistaiseksi ole tehty tällaista sopimusta pankkeille suoritettavista korvauksista.

Nämä kuninkaan asetuksella vahvistetut kulut peritään tietopyynnöistä, jotka toteutetaan Belgiassa oikeudenkäyntilain uusien pykälien (1447/1 ja 1447/2 §, jotka tulevat voimaan todennäköisesti vuoden 2020 aikana) nojalla, sekä EU:n asetuksen 14 artiklan nojalla tehtävistä tietopyynnöistä.

50 artiklan 1 kohdan j alakohta – Maksuasteikko tai muu säännöstö, jossa vahvistetaan turvaamismääräyksen käsittelyyn tai täytäntöönpanoon osallistuvien viranomaisten tai muiden elinten perimät maksut

Ulosottomiehen toteuttaman täytäntöönpanon osalta maksuasteikko on vahvistettu 30. marraskuuta 1976 annetussa kuninkaan asetuksessa, jossa vahvistetaan haaste- ja ulosottomiehen siviili- ja kauppaoikeudellisissa asioissa suorittamiin toimiin sovellettava tariffi sekä tiettyjen avustusten tariffi. Tietojen toimittamisen osalta säädetään, että tilittien saamista koskevien pyyntöjen käsittelystä aiheutuvat kulut sekä niiden perimistä koskevat edellytykset ja yksityiskohtaiset säännöt vahvistetaan kuninkaan asetuksella (oikeudenkäyntilain 555/1 §:n 2 momentti, joka tuli voimaan 1. tammikuuta 2019). Oikeudenkäyntilain 555/1 §:n 2 momentin 6 kohdassa tarkoitettujen, tilittien saamista koskevien pyyntöjen käsittelystä aiheutuvien kulujen sekä niiden perimistä koskevien edellytysten ja yksityiskohtaisten sääntöjen vahvistamisesta 22. huhtikuuta 2019 annettu kuninkaan asetus (<http://www.ejustice.just.fgov.be/eli/arrete/2019/04/22/2019030412/justel>) tuli voimaan takautuvasti 1. tammikuuta 2019 alkaen.

50 artiklan 1 kohdan k alakohta – Vastaavien kansallisten määräysten mahdollinen etusija-asema

Belgian lainsäädännön mukaan vakuustakavarikko ei anna saataville etuoikeusasemaa suhteessa muihin velkoihin. Kiinnityksistä annetun lain 17 §:n ja 19 §:n 1 momentin mukaan etuoikeusasema myönnetään ainoastaan suoraan turvaamismääräyksen antamisesta johtuville oikeudenkäyntimaksuille.

50 artiklan 1 kohdan l alakohta – Tuomioistuin tai täytäntöönpanoviranomainen, jolla on toimivalta myöntää oikeussuojakeino

Tilivarojen turvaamismääräyksen vastustaminen: ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen pakkokeinotuomari, ks. oikeudenkäyntilain 1395/2 §:n 2 momentti.

Tilivarojen turvaamismääräyksen täytäntöönpanon vastustaminen: ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen pakkokeinotuomari, ks. oikeudenkäyntilain 1395/2 §:n 2 momentti.

50 artiklan 1 kohdan m alakohta – Tuomioistuin, jolle muutoksenhaku osoitetaan, ja muutoksenhaun mahdollinen määräaika

Muutoksenhakutuomioistuin (oikeudenkäyntilain 602 §:n 1 momentin 7 kohta).

Muutoksenhaku on oikeudenkäyntilain 1051 §:n mukaisesti esitettävä periaatteessa kuukauden kuluessa tuomion tiedoksiantamisesta.

50 artiklan 1 kohdan n alakohta – Oikeudenkäyntimaksut

Siviilioikeudellisen menettelyn oikeudenkäyntimaksuista ja muista kuluista säädetään oikeudenkäyntilain 1017–1022 §:ssä.

Oikeudenkäynnin kustannukset vaihtelevat asian mukaan, joten niitä on tarkasteltava tapauskohtaisesti.

Oikeudenkäyntilain 1017 §:n mukaan oikeudenkäyntikulut määrätään kaikissa lainvoimaisissa tuomioissa viran puolesta hävinneen osapuolen maksettavaksi, paitsi jos erityislaeissa toisin säädetään ja sen estämättä, mitä osapuolet ovat sopineet; sopimus voidaan tarvittaessa vahvistaa tuomioissa. Sen sijaan tarpeettomat kulut, kuten 1022 §:ssä tarkoitettu oikeudenkäyntikorvaus (*indemnit  de procédure*) määrätään viran puolesta sen osapuolen maksettavaksi, joka on ne vilpillisesti aiheuttanut.

Oikeudenkäyntikulut luetellaan oikeudenkäyntilain 1018 §:ssä:

1. Erilaiset kirjaamo- ja rekisterointimaksut sekä leimaverot, jotka on maksettu ennen leimaverolain kumoamista. Kirjaamomaksuja ovat erilaiset kulut, jotka liittyvät asian kirjaamiseen tuomioistuimen asialistalle sekä asiakirjojen laatimiseen ja toimittamiseen (rekisterointi-, kiinnitys- ja kirjaamomaksuista annetun lain (*Code des droits d'enregistrement, d'hypoth que et de greffe, Wetboek der registratie-, hypotheek- en griffierechten*) 268 §).

Asian kirjaamisesta tuomioistuimen asialistalle peritään periaatteessa 100–500 euroa (pakkokeinotuomari) tai 210–800 euroa (muutoksenhakutuomioistuin) asian arvon mukaan (edellä mainitun lain 269/1 §). Tämä maksu peritään asian kirjaamiseksi tuomioistuimen asialistalle.

Tuomioistuinten kirjaamojen antamista asiakirjoista tai asiakirjoista, jotka ne vahvistavat ilman tuomarin toimenpiteitä, peritään periaatteessa 35 euron maksu (*droit de r daction*) (em. lain 270/1 §).

Asiakirjojen toimittamisesta sekä asiakirjaj ljennöksistä ja -otteista peritään kirjaamoissa periaatteessa toimitusmaksu, joka on 0,85–3 euroa sivulta (em. lain 271 ja 272 §).

Rekisterointimaksu (3 % asian arvosta) peritään päätöksistä, jotka koskevat yli 12 500 euron arvoisia asioita (tämä ei sisällä oikeudenkäyntikuluja).

2. Oikeudellisiin asiakirjoihin liittyvät kustannukset, palkat ja palkkiot.

3. Tuomion oikeaksi todistettu jäljennös; 0,85–3 euroa sivulta.

4. Tutkintatoimista aiheutuvat kustannukset, kuten todistajien ja asiantuntijoiden palkkiot.

5. Tuomarien ja syyttäjien, kirjaajien ja osapuolten matka- ja oleskelukustannukset, kun matka perustuu tuomarin määräykseen, ja yksinomaan oikeudenkäyntiä varten laadituista asiakirjoista aiheutuvat kustannukset.

6. Oikeudenkäyntilain 1022 §:ssä tarkoitettu oikeudenkäyntikorvaus, jonka maksaa periaatteessa hävinnyt osapuoli voittaneen osapuolen oikeudenkäyntikulujen ja asianajajan palkkioiden korvaamiseksi. Korvauksen määrä vahvistetaan riita-asian arvon perusteella. Korvauksen perusmäärä sekä vähimmäis- ja enimmäismäärä on vahvistettu 26. lokakuuta 2007 annetulla kuninkaan asetuksella. Tuomari voi alentaa tai korottaa perusmäärää, mutta vähimmäismäärää ei voi alittaa eikä enimmäismäärää ylittää. Määrät on sidottu kuluttajahintaindeksiin.

7. Oikeudenkäyntilain 1734 §:n mukaisesti nimetyt sovittelijan palkkiot, palkat ja kulut.

8. Korvaus, josta säädetään talousarviorahaston perustamisesta toisen vaiheen oikeusapua varten 19. maaliskuuta 2017 annetun lain 4 §:n 2 momentissa (*loi instituant un fonds budgétaire relatif   l'aide juridique de deuxi me ligne, Wet tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand*).

50 artiklan 1 kohdan o alakohta – Asiakirjojen k nnöksiss  hyväksytyt kielet

Mit n muita kieliä ei hyväksytä.

Päivitetty viimeksi: 01/08/2022

Tämän sivuston eri kieliversioita ylläpitävät asianomaiset jäsenvaltiot. K nn kset on tehty Euroopan komissiossa. Muutokset, joita jäsenvaltiot ovat saattaneet tehdä tekstin alkuperäisversioon, eivät välttämättä näy k nn ksiss . Euroopan komissio ei ole vastuussa tässä asiakirjassa esitetyistä tai mainituista tiedoista. Ks. oikeudellinen huomautus, josta löytyvät tästä sivustosta vastaavan jäsenvaltion tekij noikeuss nn t.